

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatæ, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

**Lanuza, Jerónimo Bautista de
Antverpiæ, 1649**

§. 7. Merito tradit ignibus S. Tribunal Inquisitionis hæreticos, aliisque plectit generibus suppliciorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52962](#)

illud quisquam adue. teret, nū se inneti gladio
potestis armati opposuisse. Inquisitores illos
que notissimos ac celeberrimos actus fidei pa-
tralente illis quodam tradentes ignibus &
alijs plectentes patinatis? His quoque die-
bus, quibus viuebamus quando illuminari Lie-
tentes tantum subneterunt populum illi ze-
lo illi Moyses ostivissem: In iugura muri, tra-
gem inter eos edentes, qui de gremio disce-
abant Ecclesie, aliosque seducebant. Quām se-
data, quietaque modo gaudet Hispania. Sit be-
dictus Deus; quam omnibus et omnibus expug-
nat? qui vero si nos tuos couler, ant inter timo-
res illos nostros, quos secum obleua trahit
vita mortalitas, nū fortis illi, qui custodiunt,
& amban Ecclesiam? Sextaginta fortis enfo-
diunt, &c. Proprii timores nocturnos.

§.7. Meritò tradit ignibus S. Tribunal Inquisi-
tionis hereticos, alijsque plectit generibus
suppliciorum.

Verum ut ad pristinam Ezechielis reneta-
mur vilionem, proprium S. Tribunalis
Inquisitionis symbolum, is se videlicet
mitrat, quod animalia, quæ cursum vehebant pe-
des haberent rectos. Pedes eorum pedes recti, quod
modus significatur. S. Officii procedendi rectus,
non deflectit per passiones, nec amore ducitur,
nec timore, non illud emollunt preces, non mi-
terent, nec quidquam offensio virgam
incunat. Addit deinde: Planta pedis eorum, quasi
plana pedes usculi, quod D. Hieronymus interpre-
tatur, matute procedere, non leuiter, granuli
cio, sicut boves. Hoc modo S. Officium pro-
cedit, matute feliciter, causas non precipitando,
nec à communi & recto cursu deducendo. No-
ta autem in medio curris ac animalium ignem
confagans: Splendor ignis, & de signe fulgor a-
gredens. Ignis hic cor, indicat currit inquisi-
tionis, zelum, Deique gloriam, instai Eliæ con-
tra faliloquos prophetas, hoc quippe clamant,
hoc in ore habent, hoc interibunt: Exurge Dom-
inus, ne indica causam tuam. Hinc fulgura, hinc
flammarum globi attolluntur. Quid namque
sententijs à S. Tribunalis ppolatis infelixque ter-
ribilis? Nos Inquisitores, & ostolici contra ha-
reticos, teatcam pravitatem & Apo. Italicam &c. Christi
nomine invocato &c. Quando alterum adeuntem per
S. Officium capiunt, quo terrore percillunt,
quo tremore concutunt auditores, exurgunt
flammæ hereticorum supplicium, proprium ip-

orum supplicium, ignis est. Huius supplicij
piures à Doctoribus traduntur rationes.

Huc adferri potest illud. D. Augustini, qui
censebat primum cum illis mitis agendum, mi-
sericordia, clementia, ac benignitate eosemo-
bendos, quatenus illos non suppliciorum con-
uerteret timor, sed amor alicet misericordiaz
Postmodum vero iudicant ex necessitate requi-
ti supplicium. Ita disputat hoc unum. In perato-
ribus ac Regibus incumbere, leges ad casti-
gandos hereticos promulgare. At quod suppli-
cium? paibilis suspendere? ingulare? praefocare?
Ratione horum, sed igne comburete. Primo que
ostendatur hereticis infectionem esse: vestis eius
qui peste, vel cancro abortat, lucisque contraxit,
infesta permanet, comburatur igitur. Hereticis in-
fectione est: Sicut cancer serpens tradatur igni. Hie-
rico comburatur, nihil superfit tehidui. Ha-
ris ut luna mutabilis, hoc Hieco significat;
nec eorum libri, nec dogmata, nec nomina nec
personæ remaneant, omnia tollantur, omnia
auferantur, comburantur omnia. Solus e-
ius ignis infectos peste, cancroque errat la-
borantes.

Secondo: ut pena peccato respondeat, heresis
ignis est. D. Chrysostomus insignem à Deo ser-
uatum fuisse inter peccatum penitentiamque propor-
tionem, harao deliquerit, criminis reus accusatur,
quod Hebreorum recens editos infantes, filio
demelerit; in huius igitur criminis cognitum
supplicium, decrevit Deus, ut marinis fluctibus
demeatis interieret. Culpa Israelitarum, dum de-
serita, ductore Moysi perambulavit, lingua fuit
detractio, ac muturatio: Muturatos igitur
serpentum lingua confodiat, ac vitam adi-
mat, in tantis culpe supplicium. David adulterio,
qui Vix per nelas abstulit uxorem, in huius de-
letri penam, permittente Deo, Davidi concu-
binas erexit Abrahão, & toto spediente populo,
fedo commaculat adulterio. Peccatum heretici
corum ignis est consumens. Eradicare omnia.
Omnibus efficacior est ignis, qui consumit &
ereditur eradicat omnia. Haec heresis est: sit ig-
nus supplicium efficacissimum, quod huic corre-
pondat, quod funditus ac radicitus heresim ex-
tinguet, hoc ignis est.

Hic optime quadrat illud Samsonis stratago-
ma. Vulpes, quem messem omnem despatuerit, &
radicis concremarunt, interpretantur SS. Pa-
tres, hereticos. Primo: quia cladem hanc in-
tereberant messe, capitibus fibi contarijs ac oppo-
sitatis, attamen causis simili colligata. Tales del-
estibuntur heretici, quisque sic sensu abundat
tur, igitur,

HOMILIA VIGESIMA. DE EDICTO FIDELI.

480
 » sicut iudicij pertinax: cum enim ex superbia na-
 scatur heres: quia captiua suum nolunt in-
 tellectum in obsequium fidei; quique suam se-
 quitur opinionem. Est Babylonias, quisque suā lo-
 quitur lingvā: quisque nouum eudit erōrem: &
 recentes conatur sectas introspicere, sicut expe-
 rientia constat in Francia, quod scīt, quod ero-
 res, quod hereses pulularunt: quisque propriū
 adō at cerebrum mentisq;phantasiā, fibris
 vicē aduersarij, repugnantes, attamen omnes
 caudā colligati consipit in Ecclesiā hereti-
 ci, messem Dei fecundissimam. Prosequitur hoe
 eleganter Iōas. *In uisus carnem brachij sui*
 vorabit, *Manasse Ep̄ram, & Ephraim Manasse*

20. *simul ipsi contra Iudam. Pater & illud quod ex-*
Intra- pedit D. Irenaeus similes illos esse Falato & He-
bula verborū & Christo illudant, cruci condēnūt inno-
heretici. *centē. Vulpes sunt heretici. Quādriūt cur San-*
son Philistinorum messem vasa ruris vulpes ele-
gerit? Numquid poterat canes, lupos, aliaque cō-
stingente animalia? Colligate volūta tibi ani-
malia, quae triā non gradūntur viā, qd in vul-
pibus obseruatūr, per inuia, semper, & inculta
gradūntur. Si alia constrinxent animalia, via
triā & communi incellulent, nec messem tam-
num intulissent, vulpes continuo non regia se-
clantur insuera, proinde, vt campis percurrit,
messem comburent, eamq; ratiōtūt conuele-
rent: hac de causa vulpes eliguntur. Propriū est
hereticis non triā Sanctorum viā ambulare, sed
nouitatis & lectari, non idem, quod Sancti docue-

IV. *Nouitatis docere, illud dicere quod aliis, qui bene-*
tates sunt, nō trūt, non communem Ecclesiā sequuntur
vitādē. *doctrinam, sed singularitatis curiosi, proferunt*
nouitates.

16. *De Ioanne Hug Bohemorum heresiarcha*
Lab. de narrat Aeneas Sylvius quod semper in docendo
Bohem. fuerit singularis, & nouitatum amicus: Timochē
cap. 35. mouet Diuī Paulus vt fugiat Prophanus vocū
1. Tim. ret, fugeret doctrinas fidei contrarias, quomodo
6. 6. 2C. documque sit, sūm sit idem nouitates, ac non
veritates. Addit: Prophanus vocū nouitates, in-
telligimus (inquit D. Chrysostom.) quod non
loquuntur de nouitatis in Logica, phylīca, seu
metaphysica, sed de ijs quae tangunt fidem, & di-
cit Nouitatis vocū: vt Iōiamus, teste Lyra, om-
nem nouam doctrinam, non habete fundamen-
tum, nullam substantiam, sed omnia nisi vocibus
& vocibus se defendunt, omnia vocibus termi-
nantur; littera vero græca, quam legit Theo-

philactus, habet Prophanus vanitatem, vel vacui. nō
 nouitates: vt nobis in animam inducamus idem esse, nō
 similiter quod Magister nouitatum inuenit, va-
 nius si omni solidā doctrina, vanitatis appeti-
 tus, Tumenis, superbia. D. August. scriben. Op. D. M.
 rato, & quandam opinione vt errorēt cor dem. D. M.
 nans, illam non alia refutat ratione, quām dico: *Ipsa sua nouitatem displaceat.* Quia nihil habet
 præter nouitatem, maximè displaceat.

Netuose dixit Sophronius Ep̄scopus Pompeianus in Concilio Seleucie, vt recitat
 audiret quādriūt Acacij heretici opiniones, sp̄ in
 ritu reūens Euanḡlico, exclamante dicitur: si nō
 licitum est nouas quotidie in materia fidei nō
 nouitates introducere, veritatis soliditatem non ha-
 bit Ecclesia vt refert Socr. *Prophanus vacū nouitatem.* Minimum ager illi conuenit. Molō
 Græcē, modō Latinē &c. Rerum substantia nō nō
 adlaborant, solumq; in verborum nouerūt
 strepitū, & eloquentia nituntur demonstratio-
 nibus, quā congruentius dicemur, loquacitatis,
 seu iocos ludionum: *Habent verba pompa-*
ca, vobrāngue foliorū, & poma bonorum op̄tū
non habent: ait D. Hietoym. Hereticos infi-
 maulans: in pompam omnia verborū, vobrāngue
 foliorū evanescunt, nullum preferentes
 fructum pītatis: *Quorum filiūscū nouelle plan-*
tationes. Vnde eorum hereticorum scilicet, inquit
 David: quos alienos appellat, cum sint à fide, &
 Ecclesia semoti velut nouelle plantationes, ita
 tim adeit: *Filiē eorum compōsita.* Hic D. Hietoym
 regnālā illā pītētū generalem, quod co-
 gitationes S. Scriptura filios nominant, ut aliquid
 principalius intentum, in intellectu progenitum,
 verba vero, quibus cogitationes exprimuntur,
 dicit filias, vt aliquid negotiorū intentum
 secundariō. Dicete ergo, quod filii heretico-
 rum, sint velut nouelle plantationes, & filiae D. Hietoym
 compōsita est manifeste declarata, quod omnia
 in hereticorum studium ac labor, nouas con-
 cepere opiniones, imaginationes formate sin-
 gulares, verba pompatīca, dectīa, affectu
 lectari quibus illas proponant: *Et quia filii sunt,*
& non filiē, vires non habent; affectu D. Hietoym
 quanto magis verborū fūco, ac elo-
 quentia intore perfūguntur, tanto magis iō-
 rum est pompatīca eloquentia, at sine spiritu ei-
 fūminata.

Porto si fecerimus originem, unde hac omnia
 in hereticis enascantur, noueris, ehe superbiam.
 Ex superbia prodiit, proprij iudicij tenacem est,
 proinde videte licet, in quas irruant impetas. De illo *

VI. illo heresum seminario Simone Mago scribit
Hoc. "D. Iulianus Martyr, quod si amet se tactaret
magnum Dei virtutem. Montanus se nominava
nō sp̄itum consolatorem promisum Ecclesie
u fī. Nouatus hereticus in tantam delapsus est
mentem, tēste D. Epiphanius ut sp̄iferis se esse
Moyen & fratre suum esse Aaronom, Mani-
chaeus se Christi Apostolum inscripsit. De Ma-
nia nichil afermat D. Augustinus, quod cum eo
tum heretarcha vocaretur Manes, quod stul-
era tum indicat graco idiomate scriptum addide-
tur, tum litteram N. nomen mutant, vocandoque
Manicheum, quod significat, qui manna, qui
diffundit dulcedinem. Hæretici Nouatiu sutor
discipulos cognominabant Cataros, id est mun-
dos & putos. Hodie quis neficias quam diuca-
sis alleclias suos inscrivant titulus, eos vocan-
tes Apololos, Paulos, Elias, Prophetas &c.
Superbia est, arrogancia est, & sicut vulpes se
mortuam fingit, ut prædicti appreherant, ac
triumphet: ita & illi se rebus mundi mortuos
habent, in eorum tamen pectori diabolica fer-
uet ambit o. De Nestorio hæretarcha refert
Theodore, quod maiorem vita patrem impen-
deret ut fī populi studium accuparet, pul-
lis quibus erat induitus, squallido vultus ex-
ficto, dissimulata verborum compositione, ad-
mittebatur, ut eum omnes velut sanctitatis ex-
emplar colerent, eoque modo ad Episcopatū
in echeretur. Oculis demissis, in signum mo-
destie ac gratuitatis hæretici Waldenses & Va-
lentini per vitam incedebant, volut extatia-
ci. Quasi supra sensum iopta Priscilla & Ma-
ximilla virgines in honesta Capayrygum hæ-
reticorum in populo versabantur, scriptoribus
Diu Epiphanius & Eusebii. De Hæreticis A-
babaptista afermat Selenanus & ipse hæreti-
cus, quod oculi semper in cœlos elatis ambu-
larent, illud apostoli: Nostra conuersatio in
cœlo est.

Comparat D. Hieronymus hæreticos Esau,
homini fero, crudeli, dicto Edom seu sanguini-
ne, propter barbarum hæreticorum contra
Catholicos, fratres suos, qui ambo uati sunt
vno baptismate, ventie purissimo Sancta mar-
tis Ecclesia. Legimus, vidimus quidam compre-
hensum, quando persecuto contra Ecclesiam oritur
malo peiores persecutores hæreticos in Christia-
nus, nos fieri, quam Euthenios. Crudeles inimici, ve-
rum tamen Esau vocantur rufi, superbi, velut dra-
co rufus proprio amore ardentissimi. Et tandem
quemadmodum Iacob domi residet, & ad pa-
tris sui festinat gregem, ut cum ad epulum in-
Hieron. Bapi. de Lanzea Tom. II.

PPP seniorum

HOMILIA VIGESIMA. DE EDICTO FIDEI.

490

seniores patres nostri recitabant.
 IX. Latius excutit; percutit ostio, quo doctrina
 Hæret. rum exercitor noui ate; hæretici proprias attac-
 sis et men ut nostra crato, quo stylis certum desig-
 nis nauit, eo procedat: dico, sicut Samson sibi vul-
 omnia pes assumptis quibus alienam perderet messem,
 deua- sic & diabolus sibi sociat hæreticos, ut mel-
 stat. sem incendat Ecclesia. Vulpes ignem secum
 deferunt; quia quecumque intrant, sic om-
 nia pessima dant, quasi flamma cuncta deuastas-
 tet. Hoc opus est hæreticos. Ignis maximè est
 operatus inter quatuor elementa, liquefa-
 cit as, metallum, quid de messe faciet? petras
 dissindit, quid de falecis sperandum? Videte
 Hæretum haec enim est, quia destruit, liquefa-
 cit rari industrij viros, illos transuersit, immurat,
 & consumit in cognitioris & veritatis fidei: quid
 non efficiat in hominibus de plebe vulgaribus?
 Quād apostolus Dominus vocans Isaiam, art
 illi: Clama, quid clamabo? Omnia easo faciem
 Et. Si fecimus, quid ei magis timendum? vi-
 deam homines, quantum sibi ab hæreti cauere
 debant, quia iugis est; & iugis, qui fecimus
 corripit, quale reddet illud: totum deuorat, id
 eis tantum sibi ab hæreti vix sancti precca-
 Divvs uebant. De Sancto Antonio narrat vita eius
 commentator D. Athanasius quod Namquam
 Lib. 3. cum hæretici amicabilis verba conseruavit. D. Ite-
 contra neus numquam hæreticorum voluit interrelle-
 hæret. colitio, qui refert de S. Polycarpo, quod occur-
 t. 3. O ren Marcius interrogauit: Cognosco te primogenitum Satana. Eo-
 Ep. ad Blasius: que à te modo fugiam quā à diabolo. D. Poli-
 carpi Magister D. Ioannes Euangelista, quam
 primum intellexit esse in balneis Cenitium,
 numquam voluit illud intrare. Quid tu facies?
 Ps. 127. Tunc, cum sis Sicu forum uictorum quod prou-
 6. quam euellatur, exarun. Fides facile perditur, si
 2. sit occasio & desit uita puritas.
 12. Illud quod docent Theologi, quid fides Re-
 quarat piam voluntatis affectum, bonam vo-
 luntatem: Habentes fidem & bonam conscientiam,
 quam quidam repellentes circa fidem naufragae-
 ram: Doctrina est D. Pauli: Fides requirit piam
 1. ad voluntatis affectionem: quia Capinus intell-
 Time. 2. gum, Aliud D. Thomas protestatur: Nisi vide-
 1. 19. re non credam. Non est videndum, sed capiu-
 re debet voluntas intellectus. Si lanceatum plumb-
 beam fu i fortissimo alliganteis, tandem hære-
 bit quādū finis integrer remanērit, ut rupto
 soluto que restet, solutus eadiusque lancea. Arctus
 ferreus si nervorum contortio deficiat, & cor-
 rumpatur, ita ut brachia dilatentur, vites al-

consequendum, & ejaculandam preciosum an-
 tit. His coenit David: Dixit mihi terra mea de
 de fucatione dei Deus. At unde talis infamia? Corru-
 ptus jam in studiis suis. Ex errata voluntate &
 Depi aum Samson caput nullus prellat vi-
 bus; sed nec fidem hæret., si pia deus affectu
 voluntatis. Memento quæcū, quod quando tem-
 pere Regis Roderici Maori intrarunt, cum
 ruo tota illis Hispania abundaret. At vide
 Toti e Mauri aduenirent? Si eorum centu-
 milia venient, soli regno Andaluzie non fu-
 sicerent. Ratio est: quia potior Christiano-
 rum numerus Christum euanuit, & a fide de-
 fecerat Christo negato, Toris & Dipus, ali-
 que Episcopi. Quid idem Rex Iacobus Secun-
 dus Aragonie Clementi Quinto summo Pon-
 tifici exponit in Concilio Vicensi, quod a
 nempe Grandia pluquam quinquaginta milia
 Christum negarant. Deinde cum in eadem cir-
 vitate censebatur ducere a mille Majorum, so-
 lo quingenti erant natione Martii, reliqui filii
 erant Christianini. In Regno Caliphate sua
 tempestate, quando per secentiam fuit domi-
 nati, dixerunt, si adhuc quod a semestri superesse,
 dissent, paces i his numero iustemus, si vero
 semestri quod ipsi nobis modo faciunt, nos i
 his idem fecillemus. O Domine, quale fecimus
 facta est Hispania, bonis operibus aridum,
 quid fore, si i illam irrepessent hæretici? Sub
 pessima misericordia auctoritate hoc Deus, cui
 que diuinam misericordiam, ne suum nobis sub-
 trahat auxilium deprecemur. Est igitur hæ-
 retis iugis, qui omnia deuastat, & eradica. Ut ig-
 nis illi conueniat supplicium, iugis igne puni-
 tur. Ignis fulget contra hæreticos egrediantur,
 illos absursum: hic enim est, quo protegitur hæ-
 reticis. Chiffus. Demius. zizania: quid fecit?
 Dicam messib[us] collige zizania ad combu-
 dum. Hoc conueniens est hæretici supplicium:
 hoc supplicio ruit Deus ut Inquisitores pinnant
 Hæreticos ut igne, quo condemnantur, conser-
 uata letor Ecclesia.

Præclarè, orantum sapio, vo' uit desiderant
 Deus Ecclesia suæ præstrium beneficium: Ali-
 cibus illis fortissimis iniunctisq[ue] alignatis litore
 litis mortuorum cultoribus, Zaelariae vaticino.
 Missus est hic vates à Deo, comite Aggobito
 tero prophetā p[ro]culo suo, soluta caputitate
 Babilonica sub Dario rege regte h[ab]entis cum
 grandissimi autius fuisse populus calamis-
 bus, in patriam reteritus, euerisam illam, in
 cultam, desertamque repererant. Tal nam
 que strage eam Nabuchodonosor deuastauit, &

XI. in tantam redegerat solitudinem quando praet-
rius annis illos inde captiuos abduxerat. Tan-
ti doloris sulum lenire Deus intendit, promissa
sponset amplissima, duobus illis prophetae vati-
cinationibus, beneficia qualia nec paucis quidem
conculcerat. Porro si rei veritatem inspiciamus,
hac non tam populo illa carni di quam Eccle-
siae lex promittet animus, quam veniens in mun-
dum stabilitur. Hisce promissis, beneficiorum
abundat Zacharias, ut statim in principio, v-
num aperte, mirabil quodam spectaculo capi-
te primo sibi à Domino concessio. Zacharias An-
gelo colloquebarat, qui Dei nomine, vauis a-
nimam erigebat, nullenus beneficiorum dono-
rumque sponzionibus, quæ populo Deus addi-
cebat concedenda: Quæ loquebatur in me ver-
ba consolatoria. At illi vates oculos, & in aëre
quatuor conspicuit cornua: Leuavi oculos meos &
vidi, & ecce quatuor cornua. Cornua videt, &
quatuor videt, at capita non videt quibus vel in-
stantur, vel è quibus evanescuntur. Ab Angelo
percutiatur: Quid sunt hec? Cui respondet:
Hec sunt cornua, que ventilaserunt Iudam. &
Israel. Sicut autem cornuta animalia vires suas
omnes in cornibus habent, ita S. Scriptura phra-
si familiare est, per cornua significare fortitudi-
nem, vires, potentiam hæc sunt vires, hæc fortitu-
do, hæc cornua, quæ bella suscitarent, & susci-
tarent Israeli modo taurorum, quorum fortitudo
ea est, vt his in aëta venturique dispersant fe-
nianque obvios; quod Angelus declarat verbo
Venilaevunt. Dixerit quis, visis his cornibus,
hæc potentiam prophetam moreto confundendum,
vt sibi persuaderet, ingens hæc posse Iraeli ad-
ferrum incrementum; sicut verè dannum infer-
rente maximum, si per vibis plateas quatuor
discreuerent quaqueverum tauri corniperæ
modo hunc modo alterū imitantes, atripientes
& in aëta venturique ventilantes. At solutus An-
gelus Zachariam, ne despondeas animo, fatus luc-
malis præudit Deus remedium. Quod hoc? Vi-
de mouet Angelus, quæ tibi monstrauero: Qua-
tor ostendit vari viros potentes viribus, fortu-
nibus terribiles, nervosos, qui ex ijs que mani-
bus suis gererent, vt modernus adiuvet. Autor
fabri ferrarij esse noscebantur, vide nec inter-
regat, qui sint, sed ex instrumentis quæ præfe-
rebat eos agnoscens ferrarios percundatur.
Domine, Quid isti venienti facere? Vt vidi ergo
quatuor ferrarios, portantes fornacem, suos fol-
les signes, malleos, forcipes &c. querit, Domine:
Quid isti venienti facere? Respondet Angelus: Fe-
nerunt isti deterrente ea: cornua scilicet, fortitudine

neat & potentiam; Et deijiant earum eternam co-
stingant, prosciantque vt nulibi magis appar-
erant, quo fieri, vt Hierusalem secura vniat, & vi-
ribus adeo potentibus, sibi contrarijs, libera co-
sistat. Concedamus autem hæc ad litteram sig-
nificare reges ac principes potentissimos, q. i.
contra Hierusalem surrexerunt, sensu tamen
initiali, significantur haeretici. Cornua sine ca-
pite visibilium, quia caput visibile in illum
habet haereticus, sicut nos Catholici, Papam sci-
lent &c. sed unum immobile, quod eos dirigit
& mouet, nempe diabolum unde nec caput vide-
tur, ex quo cornuta illa procedunt, & sunt sicut
cornua, quia omnis eorum fortitudo hæc est, &
ludere, projectare in aëra, quasi t. uius, qui in aëre
& projectando in aëta tent & occidit. Qui-
quid moliumur haereticus, superbia est, venuus,
ambitus, vanitas, rationes in aëre propria inno-
tiones, figmenta &c. Hoc quām crux a his bella
commonet: i. Quām potenter his impugnarunt
Ecclesiastum? Quām ferocius bellator Arius? Quām
Sabellius? Quālis Manichæus? & qualis Luthe-
rus? quām damna, quas clades intulierunt &c. tot
haereticis?

Numquid his Domine superest remedium? 20. 20.
Vtique. Magna quippe Dei misericordia fabros
excitauit ferrarios, ignibus, malleis, forcipibus
&c. afflatis instructos. Sanctum, inquam officium Inquisitionis, & valde appositum tales Do-
mini fabri dicuntur ferrarij, nec illis hoc dicto
sum iniurias: quia D. Hieronym. D. Cyril. &
Theodoreus, per illos capitum Angelos, Subtilius
autem nos intelligimus Dominos Inquisito-
res Apostolicos, ob virtutem qua possent, ad ferri
superandam domandanque divitiam. In sacro
eloquio suprema omnium fortitudo, dicitur fer-
ris, quod omnia dominat, idcirco Romanum Inpe-
rium in statua illa Nabuchodonosor, per ferum
indicabatur, Daniele ipso interprete. Magna for-
titudo ferrarij, qui flammam viribus ferrum
elomat &c. emollet etiam durissimum se for-
tissimumq; is porro virtus requiritur, sine illa nō
que, dominari non posset ferri fortitudo. Proh
mirabilis ferrarij, Apostolic Inquistores, quām
fortiter se ferro opponunt, heresi, inquam vi-
to folius igois virtute domando: quid autem
efficerent, suprema nisi potestate fulgerent,
quam illis tribunt Papa, Rex, Principes, toru-
que mundus? Indigeni forcipibus, ignibus, ma-
leis &c. quo fine veniunt? Venient deterrente ea
cornua, potentiam, vires haereticos, malleis igni-
bus, forcipibus, anteriorate supraemam, poten-
tiam, & maiestate deterrent haereticos. Ratio re-

HOMILIA VIGESIMA. DE EDICTO FIDEI.

484
 Canticum 4. ¶ quoniam & necessaria, sit contra illos supremum
 condignumque supplicium: Sic ut ueritatis David
 collum tuum que uictoriam cum propugnauis.

¶ Colleagues & doctores sunt, qui et p[ro]ptis eisdem cor-
 poris Christi id est Ecclesia administrant; ha-
 bent hi propugnacula, habent arma, quibus sup-
 plicium inferant. Supponit Inquisitores omni-
 doctrinarum genere debere esse praestantissimos,
 qui distribuere noverint pastum doctrinae fidei
 cunctis fidelibus; iuxta uincensque statum ac
 capacitatem quodque coniunctionis armis pra-
 cingi debeant, auctoritate, ac potentia puniendo,
 conueniens autem hereticorum supplicium,
 ignis est: palmites a vite refecti, aridi, in ignem
 sunt conficiendi.

Hebreus 6. ¶ Terra proferens spinas & tribulos, reproba-

7. ¶ est, & maledicto proxima, cuius consummatio in

XII. ¶ combustione. Excelsum bustum super har-

Igne ¶ ticum, qui terra est spinas proferens verbi Dei

puniti ¶ praeformatrices. Grauissimo multauit Deus in-

referu[er]i ¶ cendio Apostolas, qui scipio subdexterant, &

tur ¶ in Moylen rebelles surrexerant: h[oc] p[ro]c. à p[ro]uincia

philes ¶ Ecclesia hereticos. Episcopus Alexandrius in

heretico ¶ Concilio Calcedonensis censuit Nestorium non

qui libet peccatum, sed incendio. Nicetopho-

rus refert Anatholium Hæreticum viuum fu-
 Lib. 3. se combustum. D. Gregor. eximè laudat ut quid
 c. 35. 1. bene factum, quod Roma Magis exultis fue-
 d[omi]nale. rit nomine Basilius. Leontius Episcopus Meli-

4. tinensis celebratur, quod ignem quibusdam in-

tebant heresi infecti Meisalianorum, ita Theodo-

5. dor. Vrbs Antiochia anno lepidissimo Imperatoris

Iustiniani coeli fulgore percussa, cum suo E-

piscopo Euphrasio magna ex parte conflagra-

6. 15. uit in p[re]cepsam, quod tumum esset reeruptum

¶ Et E. hæretorum. Bonifacius octauus, de quo au-

ius D[omi]ni transactis viginti annis, a tempore o-

ut[er]us. Hermannus Pongilopus Ferrarese

4. 6. honorificā sepulchrā conditus esset, ep[iscop]us eius

effodi mandauit concremari, ei n[on] relque in pro-

7. fluentem demergi. Fratricellariorum i sectum

8. erroribus eodem mandauit Innocentius ter-

tius primi supplicio. Doctorem Parisensem

9. Almericum, illa eius sepulchro erit, ac concre-

mari: quia constabat, quod mortuus esset hæ-

reticus. Suum Dominus monstrauit i figura

10. citim. primo, virginem vigilantem, deinde ollam

11. succensam contra fidem refractorios; Sic & In-

12. quisito, & iuste quidem rati plectuntur hæreti-

13. ci supplicio, quo contagionis pestis demonstra-

14. tur. Dum h[oc]e grallatur, vestes peste infecto-

15. tum; exure, nihil enim sic à lue purificat, quam

ignis: cam sit purgatum. O quantam secura-
 trahit contagione hæreticus? ignis ignis adit, a
 qui consumat, qui purificet, & hoc summa cum
 diligentia.

Quatuor similitudinibus argumentatur D[omi]n[u]s
 Hieronymus. Scintilla parva est, quae vix occidat, a
 videatur, ut eam deferre non possit, quia flammam
 extinguitur, attamen si in materiam cadat p[ro]la-
 patram, quantum exicit incendium, et flame, Qua
 Provincias in cineres redigit. Parum fermenti,
 vide quid & exiguum, at si malitia permisit, et
 ceatur quantumlibet magne, totam penitus, &
 siam tori communicat acrimoniā. Cancer, finis
 primum uicinum erudit membrum, at paulatim
 ferit, totumque corpus exedit: Ovis scabiosā
 est & vicia, at breui totum maculat gregem.
 Necesse est igitur inquit D[omi]n[u]s. Hieronymus
 ut statim a principio scintilla, praefocetur, fer-
 mentum non immiscatur, cancer excludatur, &
 ous scabiosa se paretur, nisi velimus breui retar-
 exiri domini integrā massam conspergi, cor-
 pus omne cancro corrodi, totumque gregem
 scabie maculare.

Ignis scintilla Alexandriae fuit: At ius: quia ve-
 ro confitum extincta non fuit, quasi totum in-
 cedit Orientem. Parum fermenti Hypone[us] a
 fuit Donatus: quia vero non statim de malitia
 paratur fidelium, breui partem Africe corrupti
 potioem. Exiguus cancer in Poncio Marciou[us]
 erat hæreticus: at dum negligitur, nec
 illo a corpore saepe reseditur, partem erodi a
 Septemtrioni quam maximam. Ovis scabiosa
 Wittenbergæ Lutherum erat: sed quia de p[re]ce
 Catholico confessum non sicutur, scabie macu-
 lauit non parvum angulum Occidentis. Ad h[oc]
 1. igitur finem ingreditur ignibus armati Tribu[ni]
 2. S. Inquisitioni, quo deterret, pumas ex a
 3. ratque hæreticos. Quis est S. Inquisitionis offi-
 4. cium quid retum agit, nisi hæreticos deterret,
 Lutherum, Indulgentiam, Mahometanum
 postulat, Calumnam. Deterret ea. O magnum
 5. potestatum, quia quos non videtur suis posse a
 Reges ac Principes, & perire viri ut, potest ac u
 6. deterret S. Inquisitionis Officium, his igne
 bus terrible, velut suo concidente supplicio
 7. notat D. Ambrosius.

Vidit illos D. Iohannes ut praefatsumus, sub
 figura locustatum: Et habebant cauda simile
 Scorpionum. Quid licet D. Greg. exponat de h[oc]:
 8. hæretorum astuta, quia sicut scorpiones occidit,
 non coram sed cauda leuit, in qua gerunt
 9. Hoc
 culum: In faciem contradicere non praesumit, ex
 10. occultis tamen violunt inferunt, & occidunt machi-
 11. nationem.

variosib[us] feruntur. Apposita tamen est illa inter-
petatio D. Pallidij, cum doctrina, tam p[re]iante
ignis: qui ait, quod op[er]um contra scorpio-
nes remedium est ignis; hoc autem eo modo;
quod si in domo, vbi plurimi eorum serpunt,
vno aut alterum, sumperferis, eoque in medio
domus igni tradas exurendos, sicut ceteri per-
territi diffingunt, & procul abscedunt. Hoc
est confite contra ha[er]eticos amictum, quo
zelos ferrari videntur, capo namque uno ha-
retico, & ignibus tradito, ceteri hoc supplicio
deterri diffingunt. Nuntiate illis qui in Fran-
ciam aufergerunt, ut huc veniant, dicte sed. fra-
gis Angliae ad eam Hispaniam, deterritos procul
exturent illos ferrari colesentes; non enim fieri
potest, vt h[ab]et viribus humanis adscriberantur, sed
quod Deus tales illis indiderit potestatem &
auctoritatem vt quasi illis dicere videatur: Ter-
ribilis ac tremor sis super cuncta animalia ter-
ra. Homines ventes rationibus non pertent, vt
sive vita, sive deinceps mortibus integros, vires
Christianum fidem; priusque timore non per-
cellunt, sed bestias, ha[er]eticos, carnales, blasphem-
icos, illos de quibus ait Iudas Apostolus: An-
ticipales spiritum non habentes. Optime dicit, id
circa creatos esse, vt tales nedum deterreat,
sed instipe eos vt deliciant, in suagam compel-
lant, per orbem dispersant, vt secura liberaque
legitur Ecclesia.

„§. 8. Equisimia ratione promulgat S. Tribunal Inquisitionis edicta contra hereticos.

VT suum impleat hi fortissimi duces officium, dicta promulgant, qualia auditus, quibus precipitatur; quicunque scient, intellexerint, vel audiuerint &c. Ut domus, seu sala regal's emundetur, ratio postulat ut sepe numero scoparia accedat quæ telas arantur in angulis contextas, diligentius evenerit quæ si defes hoc negligens, texuit telas locis obscuros & in angulis araneas; totumque comaculant domum. Ecclesia Dei Dominus est, teſte D. Paul: Domus Dei, que eſt Ecclesia Dei visu, columna & firmamentum veritatis. Hæc etiops animos assimilans: Tales illos Job describit nomine hypocitarum: Sicut sele aranearum fiducia eius. A pulissa metaphora. Tela enim quam aranea textit, de suis educit visceribus, a deo tenemus, ut soli captandis nictis sufficiat illam distinguere columba, discerpit aquila, disti-

partes a corpore præstantiores: Sectatur atque loca oblitericia cellaria, slabula equorum angulos: Sic & heretici, sunt enim eorum rationes, de propriis eductis visceribus, animo, iudicio & intellectu. Verum Ecclesia telas textit robustas, fila fortia de S. Scriptura, Sanctorumque Patrum de prompta vicinibus ex D. Augustino, D. Hieronymo D. Ambrofio, D. Tho. &c. Hinc illæ telæ quas S. textit Ecclesia, hinc eis determinaciones, titulus, ceremonia, definitiones, veritates. Heretici autem proprio crux argumenta cerebro: Proprio iudicio condemnatus est, inquit D. Paulus. Eorum telas ad musticas tantum valent capiendas, populum rudeis, indoctum, patui cerebri, non illis prudens capitur, non invertitur sapiens, non intollerant zelofus, sed iconoclastus, vagus, virtute leuis. Ad hoc, se alios quam sint, esse simulant, se iactant, virtute punios omnium salutis amulos, omnium profectus studiosissimis, sub hac vero lana, retia sua telasque abscondunt, ut simplicem decipiunt irrucent libertatum, novorum curiosum involvant, hoc modo quidquid voluerint, efficerent.

Videtis D. Iacques belissim illam cui draco de- Apoc.

Vidit Dr Ioannes bestiam illam, cui draco de- Apoc.
derat potestatem, non esse inferentem dominum: 13.
aliam quoque postmodum vidit, agno similis
mam: *Cornua duo similia agni.* Hac os habebat 10.
simile draconis, hac terram omneam sibi subi-
ciebat &c. O qua fortudo & quidem sub spe
eie Agm! Quorumdam est opinio, quemdam
predici predicatorum Antichristi, qui simulata
sanctitate, totum subiicit mundum Antichristo,
& agno similis cunctos suis inuolueret caputque
extoribus. Arbitrantur alii quoniam pre dicato-
rem, seu hominum fore congregatiōnem qui si-
miles agno censemuntur, & virtibus agni proce-
dant, quorum os sit os draconis? *Os cornis locu-*
tum est superbiam. Verba eorum superbiam fa- Ps. 16.
pient, ac iactantiam. Tales sunt heretici. Eadem
de causa de idolorum erectoribus, dixit Oseas: *Oseas. 8.*
In aranearum telas erit vitulus Samaria. Quod, 6.
exponens Rupertus ad rem declarat illud Isa., 15.
i.e.: *Telas araneas texerunt, & tela carum non* 5.
erunt in vestimentum. De mendacis Iudeorum? 23. *ED.*
Apostolus. Insuper angulos queuant, &c. *D. H.*
quorum labula, eo recurvanti heretici, perve- *Epi. 1.*
gantur angulos. *ad D.*

D. Hier. disputat de quibusdam ei oībus qui
tempore Pontificis Anastasi fuerant cōdemnati,
quos iā sepulitos quidam renocarent heretici, *merita.*
de ser-
quis iā sepulitos quidam renocarent heretici, *natura.*
de quibus hoc eleganter: Solent enim his in finibus *villag.*
per angulos missiare. Quanto modo propriū ha- *integ.*
reticis angulos lectan, speluncas quartare, clai- *Tom. 1.*